

200705299/1.

Datum uitspraak: 9 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/26359 en 07/26358 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 19 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

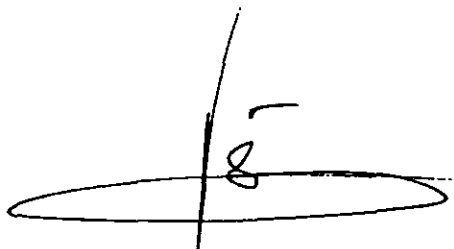
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 augustus 2007

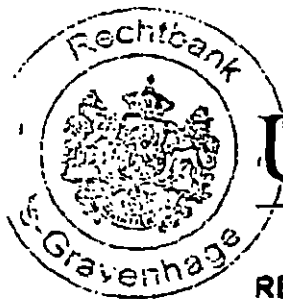
284-502.

Verzonden: 9 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter

Registratienummer: Awb 07/26359 (voorlopige voorziening)

Awb 07/26358 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van gestelde Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0404.25.0001, verzoeker,
gemachtigde mr. P.J. Schüller, advocaat te
Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. A. Flos,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 25 april 2004 heeft verzoeker een aanvraag om toelating ingediend. Op die aanvraag is op 30 december 2005 beslist. Het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van 14 november 2006 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 januari 2007 is het daartegen gerichte hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Op 21 juni 2007 heeft verzoeker opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 27 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 27 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 27 juni 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is ter zitting van 13 juli 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door mr. V.V. Essenburg, kantoorgenoot van verzoekers gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 07/26359 (voorlopige voorziening)
AWB 07/26358 (beroep)

blad 2

2. Overwegingen

2.1 De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing in beroep moet worden verboden.

Omdat het beroep is gericht tegen een besluit op een herhaalde aanvraag zal de rechter toetsen of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Als daarvan sprake is zal de rechter toetsen of die feiten of omstandigheden een nieuwe beoordeling rechtvaardigen; dat is niet het geval indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.2 Verzoeker heeft aan zijn herhaalde aanvraag de volgende documenten ten grondslag gelegd:

1. bekendheidsverklaring van de Somalische Vereniging Amsterdam en Omstreken, gedateerd 15 juni 2007 en een onderliggende verklaring, gedateerd 23 april 2007;
2. begeleidend schrijven van de gemachtigde van verzoeker, gedateerd 20 juni 2007.

2.3 Ten aanzien van de documenten genoemd onder 1 is de rechter van oordeel dat aan deze verklaringen niet de waarde kan worden gehecht die verzoeker eraan gehecht wenst te zien, nu deze niet afkomstig zijn uit een objectief verifieerbare bron. De in de verklaring genoemde getuigen zijn door verzoeker zelf benaderd om te verklaren dat hij afkomstig is uit de plaats in Somalië. In de bekendheidsverklaring wordt bovendien door deze getuigen verklaard dat zij ook in dezelfde plaats als verzoeker zijn geboren en getogen, terwijl uit genoemde bekendheidsverklaring blijkt dat deze getuigen zijn geboren in de plaatsen. Reeds hierom kunnen deze documenten niet worden aangemerkt als nova in de zin van rechtsoverweging 2.1.

2.4 In het document genoemd onder 2 wordt gesteld dat verzoeker in aanmerking dient te komen voor een asielstatus op grond van artikel 3 EVRM dan wel het categoriaal beschermingsbeleid voor Somalië. Verweerder zou bovendien niet toe moeten komen aan toepassing van artikel 4:6 Awb vanwege WBV 2006/32. Er is sprake van nieuw recht tegen welke achtergrond het asielrelaas alsnog moet worden getoetst.

In de vorige asielprocedure is in rechte vast komen te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers identiteit, nationaliteit en etnische afkomst. Nu de overgelegde verklaringen in de huidige procedure deze ongeloofwaardigheid niet kunnen wegnemen, kunnen de in de begeleidende brief van de gemachtigde genoemde uitspraken en de aangehaalde WBV 2006/32 niet tot een ander oordeel leiden dan reeds in rechte vast staat. Nu verzoekers identiteit, nationaliteit en etnische afkomst niet vast is komen te staan kan niet worden getoetst aan het vigerende beleid inzake Somalië. Dat in de vorige asielprocedure vast is komen te staan dat verzoeker in Zuid-Somalië heeft verbleven wordt door verweerder niet betwist. Dat verzoeker de Somalische nationaliteit bezit is echter niet vast komen te staan. Een beroep op artikel 3 EVRM en de uitspraak wordt door de rechter niet gevolgd, nu zoals hierboven reeds is overwogen, verzoekers identiteit, nationaliteit en etnische afkomst niet vast is komen te staan en in de uitspraak bovendien de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling wel vast is komen te staan.

2.5 De stelling in beroep dat sprake is van een motiveringsgebrek door de verwijzing naar de uitspraak in hoger beroep van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22

AWB 07/26359 (voorlopige voorziening)
AWB 07/26358 (beroep)

blad 3

januari 2007 wordt niet gevolgd. Met deze uitspraak is vast komen te staan dat de door verzoeker opgegeven identiteit, nationaliteit en etnische afkomst niet geloofwaardig is. Dat sprake is van bijzondere omstandigheden welke aanleiding moeten geven voor een oordeel over mogelijke schending van artikel 3 EVRM wordt eveneens niet gevolgd. De stelling ter zitting dat de door de vorige gemachtigde gemaakte beroepsfouten de gestelde bijzondere omstandigheden zijn vormt naar het oordeel van de rechter onvoldoende aanleiding voor heroverweging van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM.

2.6 Het beroep op artikel 15 c van de Richtlijn 2004/83/EG is eerst ter zitting gesteld en wordt wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing gelaten.

2.7 Het beroep heeft geen redelijke kans van slagen zodat het verzoek wordt afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de rechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.

2.8 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel, als griffier, op

15 JULI 2007

Afschrift verzonden op: 15 JUL 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTER VAN 'S-GRAVENHAGE

26-07-2007 19:16

0031203446203

97%

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

ADVOCATEN

KEIZERSGRACHT 560-562, 1017 EM AMSTERDAM

TELEFOON 020-344 62 00, TELEFAX 020-344 62 01

E-MAIL: info@bkkw.nl

DR. BRITTA BÖHLER
 MARQ WIJNGAARDEN
 VICTOR KOPPE
 PROF. STIJN FRANKEN
 MICHEL PESTMAN
 CHRISJE ZIJUR
 FLIP SCHÜLLER
 PROF. LIESBETH ZEGVELD
 DR. BART STAPERT
 LAURA JANSSEN
 MARTIJN STROOIJ
 FLORIMOND WASSENAAR
 MAXIM FERSCHTMAN
 VALÉRIE ESSENBURG
 JASPER PALW
 NIELS VAN WERSCH
 MARIEKE VAN EIK
 MICHEL UITERWAAL
 SUUS HOPMAN

ADVOCATEN
 PROF. HANS ULRICH JESSURUN D'OLIVEIRA
 PROF. ANDRÉ NOLLEKAEMPER
 PROF. TIES PRÄCKEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4654	
B 26 JUL 2007	
ZAAKNR.	5299
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

DE RAAD VAN STATE
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 T.a.v. de Voorzitter van de Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA DEN HAAG

Per telefax: 070 - 36 51 380
 (in totaal 8 pagina's)

Amsterdam, 26 juli 2007
 Onze ref. 20070855FS/VE

Direct tel.nr: 020-344 62 50
 Direct faxnr: 020-344 62 03

HOGER BEROEPSCHRIFT

Betreft: / staatssecretaris van Justitie

Geachte voorzitter,

De heer [naam] geboren op [datum], van Somalische nationaliteit (hierna: appellant), thans verblijvende te Breda, in deze zaak woonplaats kiezende te Amsterdam (1017 EM) aan de Keizersgracht 560-562, ten kantore van Böhler Franken Koppe Wijngaarden Advocaten waarvan mr P.J. Schüller verklaart door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van dit hoger beroep middels het opstellen, ondertekenen en indienen van dit hoger beroepschrift.

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van 19 juli 2007 van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle (07/26358), waarbij het namens appellant ingestelde beroep tegen de afwijzing van zijn tweede/herhaalde aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond is verklaard. Een kopie van de uitspraak gaat hierbij (bijlage 1).

Appellant kan zich met de uitspraak van de rechtbank niet verenigen en voert hiertoe de volgende grief aan.

Achtergrond van het geding

1. Zowel in de eerste als in deze procedure is buiten geschil dat appellant tot Zuid-Somalië is te herleiden. De eerste asielaanvraag is bij beschikking van 30 november 2005 door verweerder afgewezen. De rechtbank Zwolle heeft bij uitspraak van 14 november 2006¹ overwogen dat de identiteit, nationaliteit en etniciteit van appellant onvoldoende vaststaat om een beroep op artikel 29 lid 1 sub b en/of d Vw gegrond te verklaren. Vervolgens is door een beroepsfout van de voormalige gemachtigde het hoger beroep bij uitspraak van uw Afdeling van 22 januari 2007² niet-ontvankelijk verklaard.
2. Bij de tweede asielaanvraag heeft appellant zich, gelet op de nieuwe WBV 2006/32 inzake Somalië en in navolging van de uitspraak van het EHRM inzake _____ Nederland primair beroepen op gewijzigd recht, welke een nieuwe inhoudelijke beoordeling van zijn asielaanvraag rechtvaardigt. Subsidiair heeft appellant aangevoerd dat gelet op bijzondere omstandigheden geen toepassing dient te worden gegeven aan artikel 4:6 Awb. De bijzondere omstandigheden, die een inhoudelijke beoordeling ex artikel 3 EVRM voorschrijven, zijn het feit dat appellant afkomstig is uit Zuid-Somalië, de voornoemde uitspraak van het EHRM en de beroepsfout van de gemachtigde waardoor onvoldoende voor het voetlicht is getreden of appellant, afkomstig uit Zuid-Somalië, tot de categorie asielzoekers behoort die bescherming behoeven.
3. Het geschil beperkt zich tot de rechtsvraag of de rechtbank Zwolle het beroep terecht ongegrond heeft kunnen verklaren, zonder inhoudelijk te toetsen aan artikel 3 EVRM. De rechtbank Zwolle heeft zich in de bestreden uitspraak beperkt tot de motivering dat de gestelde bijzondere omstandigheid (door de vorige gemachtigde gemaakte beroepsfout) onvoldoende aanleiding vormt voor heroverweging van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM.

Grief

De grief richt zich derhalve tegen de rechtsoverwegingen 2.4 en 2.5 van de aangevallen uitspraak. De overwegingen luiden als volgt:

Rechtsoverweging 2.4:

"(...) In de vorige asielprocedure is in rechte vast komen te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers identiteit, nationaliteit en etnische afkomst. Nu de overgelegde verklaringen in de huidige procedure deze ongeloofwaardigheid niet kunnen wegnemen, kunnen de in de begeleidende brief van de gemachtigde genoemde uitspraken en de aangehaalde WBV 2006/32 niet tot een ander oordeel leiden dan reeds in rechte vast staat. Nu verzoekers identiteit, nationaliteit en etnische afkomst niet vast is komen te staan kan niet worden getoetst aan het vigerende beleid inzake Somalië.

¹ Awb 06/4786, processtuk nr. 68 in procesdossier verweerder.

² ABRvS 22 januari 2007, 200608834/1/V4.

Dat in de vorige asielprocedure vast is komen te staan dat verzoeker in Zuid-Somalië heeft verbleven wordt door verweerder niet betwist. Dat verzoeker de Somalische nationaliteit bezit is echter niet vast komen te staan. Een beroep op artikel 3 EVRM en de uitspraak wordt door de rechter niet gevolgd, nu zoals hierboven reeds is overwogen, verzoekers identiteit, nationaliteit en etnische afkomst niet vast is komen te staan en in de uitspraak bovendien de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling wel vast is komen te staan."

Rechtsoverweging 2.5:

"De stelling in beroep dat sprake is van een motiveringsgebrek door de verwijzing naar de uitspraak in hoger beroep van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 januari 2007 wordt niet gevolgd. Met deze uitspraak is vast komen te staan dat de door verzoeker opgegeven identiteit, nationaliteit en etnische afkomst niet geloofwaardig is. Dat sprake is van bijzondere omstandigheden welke aanleiding moeten geven voor een oordeel over mogelijke schending van artikel 3 EVRM wordt eveneens niet gevolgd. De stelling ter zitting dat de door de vorige gemachtigde gemaakte beroepsfouten de gestelde bijzondere omstandigheden zijn vormt naar het oordeel van de rechter onvoldoende aanleiding voor heroverweging van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM."

Toelichting

4. De rechtbank heeft onvoldoende, althans ondeugdelijk, gemotiveerd waarom niet in dit bijzondere individuele geval getoetst is aan artikel 3 EVRM. De onderhavige (herhaalde) aanvraag kan niet met toepassing van artikel 4:6 Awb worden afgedaan. Buiten geschil is immers dat appellant te herleiden is tot Zuid-Somalië, de mensenrechtensituatie, neergelegd in WBV 2006/32, juist in (Zuid) Somalië slecht is en dat de toets van artikel 3 EVRM in navolging van de uitspraak van het EHRM door verweerder wordt aangepast.
 5. Onder verwijzing naar onder meer de EHRM uitspraken en heeft appellant gemotiveerd aangevoerd dat onder omstandigheden stringente termijn- en procedurevoorschriften zoals artikel 4:6 Awb dienen te wijken in zaken waar een beroep op het refoulementverbod wordt gedaan. In navolging van de uitspraak heeft uw Afdeling in de uitspraak van 5 maart 2002⁵ overwogen dat in geval van *bijzondere omstandigheden* artikel 4:6 Awb niet mag worden tegengeworpen.
- Bijzondere omstandigheden*
6. Hoewel appellant in de onderhavige zaak een viertal bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd die een "rigorous scrutiny" voorschrijven, is de rechtbank ten onrechte van slechts één bijzondere omstandigheid uitgegaan, te weten de beroepsfout van de voormalig gemachtigde, waardoor een inhoudelijk oordeel van uw Afdeling op een essentieel aspect in de procedure

³ EHRM, 19 februari 1998, JV 1998/45.

⁴ EHRM, 11 juli 2000, JV 2000/240.

⁵ JV 2002/125.

is uitgebleven. Nota bene merkt appellant op dat deze bijzondere omstandigheid niet, zoals de rechtbank overweegt, eerst ter zitting, doch reeds bij gronden van beroep⁶ en de zienswijze is aangevoerd. Naast deze omstandigheid heeft appellant nog de volgende bijzondere omstandigheden aangevoerd:

- de uitspraak van _____ en in navolging daarvan de aankondiging van nieuw asielbeleid op korte termijn waarbij de artikel 3 EVRM toets zal worden aangepast;
- het feit dat eiser uit Zuid-Somalië te herleiden is, hetgeen vaststaat; en
- het feit dat een Somaliër prima facie zich in een bewijsnood situatie bevindt voor wat betreft het onderbouwen van zijn identiteit en nationaliteit met officiële Somalische documenten.

7. De rechtbank heeft nagelaten in te gaan op deze drie door appellant aangevoerde bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden. Reeds ingevolge een motiveringsgebrek dient deze grief te slagen.

Uitspraak rechtbank Den Bosch: te herleiden tot Zuid-Somalië

8. Daarnaast heeft de rechtbank niet althans, ondeugdelijk gemotiveerd waarom de beroepsfout onvoldoende aanleiding vormt voor een heroverweging van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM. Immers de beroepsfout raakt de kern van het geschil. Door een niet-ontvankelijkheidsverklaring van uw Afdeling is de uitspraak van de rechtbank Den Bosch van 14 november 2006 onherroepelijk geworden. Deze uitspraak is moeilijk te duiden, omdat twee overwegingen van deze uitspraak lastig met elkaar te verenigen zijn. Enerzijds staat vast dat appellant uit Zuid-Somalië te herleiden is, anderzijds staan de identiteit, de etniciteit en de nationaliteit van appellant onvoldoende vast. De overweging van de rechtbank Zwolle in de bestreden uitspraak dat appellant in Zuid Somalië heeft *verbleven*, is een onjuiste lezing van de uitspraak van de rechtbank Den Bosch. Immers uit de conclusie van de taalanalyse van de contra-expert van 26 januari 2006 en de daaropvolgende reactie van Bureau Land en Taal van 23 mei 2006 blijkt onomstotelijk dat appellant *tot Zuid-Somalië is te herleiden*, hetgeen zich niet verhoudt met de overweging van de rechtbank Zwolle hieromtrent.
9. Het feit dat vast staat dat appellant te herleiden is tot Zuid-Somalië, het gewijzigde beleid terzake Somalië (WBV 2006/32) en de uitspraak van het Europese Hof inzake _____ v. Nederland, vormen omstandigheden die in de eerdere procedure geen rol hebben gespeeld en thans niet bij deze beoordeling zijn betrokken. Door toepassing van artikel 4:6 lid 2 Awb op de herhaalde aanvraag en derhalve een rigide toepassing van nationaal recht, wordt een onaanvaardbaar risico genomen dat appellant in strijd met artikel 3 EVRM dient terug te keren naar Somalië.

⁶ Gronden van beroep van 10 juli 2007, paragrafen 1, 2 en 12.

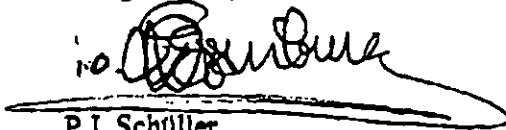
Artikel 13 jo 3 EVRM

10. Bovendien miskent de rechtbank hiermee tevens de jurisprudentie van het Europese Hof inzake een "*rigorous scrutiny*" bij een beroep op artikel 3 EVRM. Zonder alle feiten en omstandigheden te onderwerpen aan een indringend onderzoek, wordt artikel 13 EVRM geschonden. Immers artikel 13 EVRM vereist een onafhankelijke en indringende toetsing, wanneer wordt aangevoerd dat uitzetting in strijd zal zijn met het verbod op refoulement⁷.

Conclusie

Redenen waarom appellant uw Afdeling verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle, te vernietigen, de zaak zelf af te doen en alsnog te oordelen dat het beroep gegrond is, dan wel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, kosten rechtens.

Hoogachtend,

P.J. Schüller
(Bijlage)